

РЕШЕНИЕ

№ 4904

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **4671** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от Данъчно-осигурителния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ТРАНС РАДИАЛ 2000“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: [населено място], район „С.“, [улица], офис № 1, представлявано от управителя Р. Г., против решение № ПО-35/05.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството с вх. № 53-06-4411/28.04.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С., срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) № С230022-023-0001036 от 21.04.2023 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жалбата са изложени подробни доводи за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него ПНПОМ поради противоречие с процесуалния и материален закон, необоснованост и недоказаност на предпоставките по чл. 121, ал. 1 ДОПК. Поддържа се, че административният акт е немотивиран и издаден при липса на обезпечителна нужда. Моли съда да отмени решението на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него ПНПОМ. Претендира разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Изпраща административната преписка. В съдебно заседание излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и ПНПОМ. Моли съда да отхвърли обжалването. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните разноски.

ревизиращия екип, че в ревизионното производство ще бъдат установени задължения, поради което основанията за налагане на обезпечителни мерки не са отпаднали и било целесъобразно да се запази реда и да останат в сила наложените в предходното ревизионно производство запори върху банкови сметки и автомобили. Предвид тези мотиви и с оглед, че очакваният размер на задълженията е в особено големи размери - 152 986.00 лв., публичният изпълнител е приел извод, че ще се затрудни събирането на публичното вземане. В постановлението е посочено, че изменя основанието за налагане на обезпечителните мерки., извършено с ПНПОМ № С21022-023-0003539 от 22.12.2021г. и постановление № С220022-139-0000302 от 10.02.2022 г.

Постановлението е съобщено на дружеството на 24.04.2023 г. (л. 35). На 28.04.2023 г. е подадена жалба до директора на ТД на НАП С. срещу него, който с решение № ПО-35/05.05.2023 г. я е оставил без уважение като неоснователна.

За да стори това, в решението си горестоящият орган е приел, че постановлението е издадено от компетентен орган, въз основа на мотивирано искане на орган по приходите, в установената форма и съдържание и при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 и ал. 3 ДОПК. Констатациите в ПНПОМ са възприети изцяло в решението. Изложени са мотиви, че в случая следва да се има предвид, че отменителното решение на директора на дирекция "ОДОП" С. и издадената въз основа на него нова ЗВР нямат за последица образуването на ново ревизионно производство, а само възобновяват висящността на производството по издаване на ревизионния акт, което е започвало още с издаването на първата ЗВР - на 23.03.2021 г. Посочено е, че след като новата ревизия е продължение на първоначалната, то наложеното предходно обезпечение следва да се измени, а не отмени.

Решение № ПО - 35/05.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. е връчено на адресата си на 09.05.2023 г. (л. 28), видно от удостоверението за извършено връчване по електронен път.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка Административен съд - [населено място] прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако: 1. длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2. не съществува изпълнително основание и 3. ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК и чл. 195, ал. 5 от ДОПК. Така очертаната правна регламентация, предопределя и обхвата на съдебната проверка. Съгласно първата хипотеза на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. Данни и доказателства за изпълнението на тази предпоставка за отмяна на наложената обезпечителна мярка, не са представени от жалбоподателя. На следващо място, доколкото в конкретния случай не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 от ДОПК, а обезпечителните мерки са предварителни,

тоест не се предприемат за обезпечаване на вече установени и изискуеми публични вземания и следователно не е приложимо изискването за съществуване на изпълнително основание. Преценката на съда се свежда до това дали при издаването на ПНПОМ са спазени изискванията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Не се спори между страните относно спазването на формалните изисквания за налагането на предварителните обезпечителни мерки - налице е мотивирано искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода на извършвана спрямо дружеството и неприключила ревизия.

Предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК се налагат с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които, събирането на задълженията за данъци и данъчно-осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Поради тази причина разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК изисква обезпечителните мерки да не спират и възпрепятстват дейността на ревизираните лица, поради което задължение на публичния изпълнител е да избере най-целесъобразните обезпечителни мерки, т. е. тези, които спрямо конкретната обезпечителна нужда, да не засягат права и законни интереси на субектите в по-голяма степен от необходимото за събиране на задълженията.

Следва, че предприемането на предварителните обезпечителни мерки, законът свързва с наличието на определен риск за събиране на бъдещото вземане. Въз основа на този риск е дефинирана и целта на мерките – за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Налагането на предварителни обезпечителните мерки е въпрос на оперативна самостоятелност, както на ревизиращия орган, който въз основа на събраните факти и данни в хода на ревизията, преценява дали да отправи искане за налагането им, така и на публичния изпълнител, който от своя страна не е длъжен да уважи отправеното искане, а следва да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките, събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Изводът на публичния изпълнител следва да се основава на анализ на конкретно посочени факти и данни, така че да може да бъде извършена преценка дали са изпълнени изискванията на закона /чл. 169 от АПК/ и спазен ли е принципът на съразмерност по чл. 6 от АПК. В тази връзка съдът намира за основателни твърденията на жалбоподателя за необоснованост на постановлението за налагане на обезпечителните мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП. По делото не са представени доказателства, които да обосновават извода, че без налагането на предварителните обезпечителни мерки ще се затрудни събирането на предполагаемото публично задължение. Нещо повече, дружеството извършва реална икономическа дейност и е реален икономически субект, който до момента няма установени и непогасени публични задължения, което се подкрепя безспорно от събраните доказателства по делото (не се и твърди, нито са представени доказателства в обратната посока). Изводът се налага и от представеното към административната преписка решение № 303/10.03.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, с което е отменен Ревизионен акт № Р-22220621001713-091-001 от 27.01.2022г., след като доставките, извършени в конкретния период от „Милан София“ ЕООД към „Транс Радиал 2000“ ЕООД, са приети за действителните и реални.

Съдът намира, че в процесното ПНПОМ липсват изложени конкретни мотиви, които да обосновават извода, че без налагането на предварителните обезпечителни мерки ще се затрудни събирането на предполагаемото публично задължение. Безспорно е, че по отношение размера на предполагаемите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, размерът на предполагаемото публично вземане е в особено големи размери, което е и практически основният мотив за налагането на обезпечителните мерки. Този размер на публичното задължение, действително предпоставя наличието на по-висок риск за неговото събиране, но това не може да бъде единствено основание за налагането на предварителните обезпечителни мерки, ако изводът за невъзможност или затруднено събиране на публичните вземания, не се подкрепя и от други факти и доказателства - такива, които се извличат от естеството, характера и продължителността на търговската дейност на ревизираното лице, неговото общо финансово и имуществено състояние, фискална история, в това число наличието на други непогасени публични задължения, конкретни негови действия – например такива, които могат да се определят като пречатване на проверки, укриване на данни, извършено след възлагане на ревизията разпореждане с активи и др., въз основа на които да се направи обоснован извод, че без налагането на обезпечителните мерки, събирането на вземанията, произтичащи от ревизията, ще бъде невъзможно или сериозно затруднено. Подобни конкретни факти и данни в случая не са посочени нито в искането на ревизиращия орган, нито в ПНПОМ, нито в решението на директора на ТД на НАП. Липсата на такава информация пречатства, както съдебната проверка относно обосноваването на изводите на публичния изпълнител, че съществува риск от събирането на предполагаемото вземане, така и проверката относно спазването на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК.

В случая не е изследван и фактът, че дружеството има сключени договори, на каква стойност са същите и вземанията по тях биха ли могли да служат за обезпечение. В тежест на органа по приходите е да докаже наличието на обезпечителна нужда за налагане на предварителните обезпечителни мерки, т.е. че без тях няма да може или ще се затрудни събирането на задължението към НАП. В случая съдът намира, че в хода на съдебното производство не се представиха доказателства, които безспорно да подкрепят изводите на решаващия орган, както и на данъчния орган издал процесното постановление. Това води до краен извод за незаконосъобразност на процесното решение на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него ПНПОМ, налагаща тяхната отмяна.

Що се касае до доводите изложение в процесното решение и в ПНПОМ, че ревизията е възложена във връзка с решение на решаващия орган по реда на чл.155, ал.4 ДОПК, то същите не се споделят от настоящия съдебен състав, тъй като липсват доказателства в тази насока. В настоящия случай с решение № 303/10.03.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП е отменен ревизионен акт № Р-22220621001713-091-001 от 27.01.2022 г., след като доставките, извършени в конкретния период от „Милан София“ ЕООД към „Транс Радиал 2000“ ЕООД, са приети за реални, без да са дадени указания за извършване на повторна ревизия. Съгласно чл.208, ал. 1 ДОПК вр. с хипотезата по чл.225, ал.1, т.2 ДОПК, обезпеченията се отменят служебно от публичния изпълнител, когато актът с който са наложени бъде отменен или обявен за нищожен по съответния ред. Следва, че с отмяната на ревизионния акт, в процесния случай наложените с двете постановления

обезпечителни мерки следва да се считат за наложени на отпаднало правно основание. В настоящия случай с издадената на 03.04.2023 г. ЗВР е поставено началото на нова ревизия, а не както се твърди от ответната страна, че с отменителното решение на Дирекция "ОДОП" преписката е върната за нова ревизия и новата ЗВР няма за последица образуване на ново ревизионно производство, а само възобновява висиящността на производството по издаване на ревизионния акт.

Освен това, видно от заповедта от 03.04.2023 г. за възлагането на ревизия на дружеството, значително е стеснен обхватът на ревизията. Наложеният обезпечителен първоначално са обхващали по - голям размер на публично задължения, обоснован с РА, който вече не съществува в правния мир, както и повече данъчни периоди.

В допълнение, следва да се обърне внимание още, че единствената възможност за продължаване на обезпечителния служебно е предвидена по чл.121, ал.6 ДОПК и касае продължаване на действието на наложени предварителни обезпечителни мерки, като обезпечителни мерки по издаден РА. В тази връзка законът не е предвидена хипотеза на запазване на действието на обезпечителния по обявен за нищожен или както в случая отменен като незаконосъобразен ревизионен акт.

С оглед на изложеното съдът намира, че по делото не се доказва от страна на ответника наличие на предпоставките по чл. 121, ал. 1 ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки. Липсата на яснота по въпроса как точно без налагането на ПОМ ще се затрудни събирането на предполагаемите задължения към фиска обуславя извод за неспазване на изискванията на чл. 121, ал. 1 ДОПК, което по смисъла на чл. 197, ал. 3 представлява абсолютно основание за отмяната на ПОМ.

По изложените съображения, решение № ПО-35/21.09.2022 г. на директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата на „ТРАНС РАДИАЛ 2000“ ЕООД с вх. № 53-06-4411/28.04.2023 г. по описа на ТД на НАП С., срещу ПНПОМ с изх. № №0230022-023-0001036/21.04.2023 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране" при ТД на НАП С., е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

При този изход на делото на жалбоподателя следва да се присъдят своевременно поисканите и сторени в производството разноски в размер на 150 лв., от които 50.00 лв. платена държавна такса и 100.00 лв. юрисконсултско възнаграждение, на основание на чл. 143, ал. 1 от АПК, чл. 78, ал. 8 от ГПК, чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от НЗПП,

На основание чл. чл.197, ал.4 от ДОПК, решението не подлежи на обжалване. Водим от изложеното, Административен съд София - град, Първо отделение, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на „Транс Радиал 2000“ ЕООД, решение № ПО-35/05.05.2023 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. и постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С230022-023-0001036/21.04.2023 г., издадено от Г. Ш. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С.

да заплати на „Транс Радиал 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноси по делото в размер на 150,00 (сто и петдесет) лева.
Решението, на основание чл.197, ал.4 ДОПК, е окончателно.

Съдия: